

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR
29/2012**

z dnia 13 stycznia 2012 r.

w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

(tekst jednolity)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 113 ust. 1 lit. a) i jego art. 121 akapit pierwszy lit. a), w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednoczyć.
- (2) Oliwa z oliwek posiada określone właściwości, zwłaszcza właściwości organoleptyczne oraz odżywcze, które, biorąc pod uwagę jej koszty produkcji, przeznaczają jej miejsce na rynku charakteryzującym się stosunkowo wysokimi cenami, w porównaniu z większością innych tłuszczów roślinnych. W świetle tej sytuacji rynkowej należy ustanowić normy handlowe dotyczące oliwy z oliwek, obejmujące w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania, uzupełniające te ustanowione w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁴⁾, w szczególności przepisy ustanowione w jej art. 2.
- (3) W celu zagwarantowania autentyczności sprzedawanej oliwy z oliwek opakowanie do sprzedaży detalicznej powinno być małe i mieć odpowiedni system zamknięcia. Jednakże państwa członkowskie powinny mieć prawo zatwierdzania większych opakowań dla zakładów żywienia zbiorowego.
- (4) Poza obowiązkowymi opisami różnych kategorii oliwy z oliwek, określonych w art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, konsumenci powinni być informowani o oferowanych rodzajach oliwy z oliwek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27.

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

▼ B

- (5) Wskutek tradycji rolniczych oraz lokalnych praktyk wyciskania i sporządzania mieszanek nadająca się do bezpośredniego obrotu oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia może mieć zupełnie inny smak i jakość, w zależności od jej geograficznego pochodzenia. Może to spowodować różnice w cenie w ramach tej samej kategorii, które zakłócają sytuację na rynku. Nie ma zasadniczych różnic wynikających z pochodzenia w innych kategoriach jadalnej oliwy z oliwek i w związku z tym oznaczenie pochodzenia na bezpośrednim opakowaniu takiej oliwy może sprawić, że konsument uwierzy, że różnice jakościowe jednak istnieją. Aby nie zakłócać sytuacji na rynku jadalnej oliwy z oliwek, powinien zatem być ustalony na poziomie Unii obowiązkowy system oznaczania pochodzenia, ograniczony do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, który spełnia szczegółowe warunki. Wprowadzone do 2009 r. uzgodnienia fakultatywne okazały się niewystarczające, aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd co do rzeczywistych cech charakterystycznych oliwy z oliwek w tym względzie. Ponadto rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾ ustanowiło zasady dotyczące możliwości śledzenia mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2005 r. Doświadczenia zdobyte w tym zakresie przez podmioty gospodarcze i organy administracji umożliwiły wprowadzenie obowiązkowego oznaczania pochodzenia oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia.
- (6) Istniejące znaki towarowe obejmujące wskazania geograficzne mogą nadal pozostać w użyciu, pod warunkiem że zostały oficjalnie zarejestrowane w przeszłości zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającą na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych ⁽²⁾ lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽³⁾.
- (7) Regionalne oznaczenie pochodzenia może stanowić przedmiot chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) lub chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG), zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽⁴⁾. Oznaczenia wskazujące pochodzenie regionalne powinny być zarezerwowane dla ChNP lub ChOG, tak aby uniknąć nieporozumienia między konsumentami, potencjalnie prowadzącego do zakłóceń na rynku. W przypadku przywożonej oliwy z oliwek przepisy dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁵⁾, powinny być przestrzegane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

▼B

- (8) Jeśli oznaczenie pochodzenia oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia odnosi się do Unii lub państwa członkowskiego, trzeba mieć na uwadze, że nie tylko wykorzystane oliwki, ale także techniki oraz praktyki tłoczenia mają wpływ na jakość i smak oliwy. Oznaczenie pochodzenia musi wobec tego odnosić się do obszaru geograficznego, z którego oliwa z oliwek została uzyskana, który stanowi co do zasady obszar, w którym oliwa została pozyskana z oliwek. Jednakże w niektórych przypadkach oliwa jest pozyskiwana w miejscu, które nie jest tym samym co miejsce zbioru oliwek, i ta informacja powinna znaleźć się na opakowaniu lub etykietach na opakowaniu, aby zagwarantować, że konsumenci nie są wprowadzani w błąd, a rynek oliwy z oliwek nie jest zakłócany.
- (9) W Unii znaczne ilości oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia składają się z mieszanek oliwy pochodzącej z różnych państw członkowskich i krajów trzecich. Należy ustanowić proste przepisy dotyczące oznaczania pochodzenia takich mieszanek.
- (10) Zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE oznaczenia wskazane na etykietach nie mogą wprowadzać kupującego w błąd, zwłaszcza pod względem cech charakterystycznych oliwy z oliwek, o którą chodzi, lub poprzez przypisywanie jej właściwości, których nie posiada, albo poprzez sugerowanie, że posiada specjalne cechy, podczas gdy w rzeczywistości większość oliw ma takie cechy. Pewne powszechnie używane oznaczenia opcjonalne, które są typowe dla oliwy z oliwek, także wymagają zharmonizowanych przepisów w celu dokładnego określenia takich oznaczeń oraz zagwarantowania, że ich trafność może podlegać weryfikacji. W związku z tym pojęcia „tłoczenie na zimno” oraz „uzyskiwanie na zimno” powinny odpowiadać określonej pod względem technicznym metodzie tradycyjnej produkcji. Niektóre terminy dotyczące właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia zostały zdefiniowane przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek (IOOC) w jej zweryfikowanej metodzie oceny organoleptycznej oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia. Stosowanie tych terminów na etykietach oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia powinno być zarezerwowane dla oliwy, która została oceniona zgodnie z odpowiednimi metodami analizy. Potrzebna jest procedura przejściowa dla niektórych podmiotów gospodarczych stosujących w chwili obecnej zarezerwowane terminy. Osobne odniesienie do kwasowości niesłusznie sugeruje skalę absolutnej jakości, co jest mylące dla konsumentów, jako że ten wskaźnik reprezentuje jakościową wartość tylko w odniesieniu do innych cech charakterystycznych danej oliwy z oliwek. Wskutek tego, w świetle rozprzestrzeniania niektórych oznaczeń i ich znaczenia gospodarczego, należy ustalić obiektywne kryteria odnośnie do ich używania, w celu wprowadzenia przejrzystości na rynku oliwy z oliwek.
- (11) Należy podjąć kroki dla zapewnienia, by w odniesieniu do środków spożywczych zawierających oliwę z oliwek nie nadużywano zaufania konsumentów poprzez podkreślanie reputacji oliwy z oliwek bez jasnego określenia prawdziwego składu produktu. Zawartość procentowa oliwy z oliwek i niektóre oznaczenia typowe dla produktów zawierających wyłącznie mieszanek olejów roślinnych muszą wobec tego być wyraźnie wskazane na etykiecie. Ponadto należy wziąć pod uwagę specjalne przepisy ustanowione w niektórych rozporządzeniach, typowe dla produktów oliwy z oliwek.

▼ **B**

- (12) Nazwy kategorii oliwy z oliwek odpowiadają cechom fizyko-chemicznym i organoleptycznym, które są wymienione w załączniku XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyciążu oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy⁽¹⁾. Wszystkie pozostałe oznaczenia pojawiające się na etykiecie muszą być potwierdzone obiektywnymi dowodami, w celu zapewnienia, że konsumenci nie są wprowadzani w błąd i że konkurencja na rynkach oliwy, o której mowa, nie jest zakłócana.
- (13) W ramach systemu kontroli, ustanowionego w art. 113 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, państwa członkowskie muszą określić dowód do okazania oraz kary finansowe ponoszone w przypadku innych określeń niż te, jakie mogą być użyte na etykiecie. Bez wyrokowania o jakichkolwiek możliwościach *a priori*, taki dowód mógłby zawierać ustalony stan faktyczny, rezultaty analiz lub wiarygodne zapisy, oraz informacje administracyjne lub księgowo.
- (14) Z uwagi na to, że kontrole przedsiębiorstw odpowiedzialnych za etykietowanie muszą być przeprowadzane w państwie członkowskim, w którym prowadzą one działalność, powinna istnieć procedura współpracy administracyjnej pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, w których oliwa znajduje się w obrocie handlowym.
- (15) W celu oceny systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu zainteresowane państwa członkowskie muszą składać sprawozdanie dotyczące okoliczności oraz napotkanych trudności.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE i rozporządzenia (WE) nr 510/2006, niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe normy handlowe odnośnie do handlu detalicznego oliwą z oliwek oraz oliwą z wyciążu oliwek, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „handel detaliczny” oznacza sprzedaż ostatecznemu konsumentowi oliwy, o której mowa w ust. 1, oferowanej w stanie naturalnym lub zawartej w środkach spożywczych.

Artykuł 2

Oliwa, o której mowa w art. 1 ust. 1, oferowana jest konsumentowi ostatecznemu w opakowaniu o maksymalnej pojemności pięciu litrów. Takie opakowanie zaopatrzone jest w system zamknięcia, który nie może już być zapieczętowany, po tym jak został po raz pierwszy otwarty, i jest zaopatrzone w etykietę zgodnie z art. 3–6.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1.

▼B

Jednakże w przypadku oliwy przeznaczonej do spożycia w restauracjach, szpitalach, stołówkach i innych podobnych zakładach żywnienia zbiorowego państwa członkowskie mogą ustalić maksymalną pojemność opakowania powyżej pięciu litrów, w zależności od rodzaju placówki, o której mowa.

Artykuł 3

Opisy dokonane zgodnie z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uznaje się za nazwę, pod jaką produkt jest sprzedawany, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE.

Etykiety oliw, o których mowa w art. 1 ust. 1, zawierają, w postaci zrozumiałego i nieusuwalnego napisu, oprócz opisu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, ale niekoniecznie w jego pobliżu, następujące informacje dotyczące kategorii oliwy:

a) oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia:

„najwyższa kategoria oliwy z oliwek, uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych”;

b) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia:

„oliwa z oliwek uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych”;

c) oliwa z oliwek – składająca się z rafinowanej oliwy z oliwek i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia:

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę z oliwek, która poddana została rafinacji i oliwę uzyskaną bezpośrednio z oliwek”;

d) oliwa z wyciągu z oliwek:

▼M2

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną za pomocą obróbki produktu otrzymanego po uzyskaniu oliwy z oliwek oraz oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek”;

▼B

lub

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną z przetworzenia wyciągu z oliwek i oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek”.

Artykuł 4

1. Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, zdefiniowane w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiadają na etykiecie oznaczenie pochodzenia.

Produkty określone w pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie posiadają na etykiecie żadnego oznaczenia pochodzenia.

Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie pochodzenia” oznacza odniesienie do obszaru geograficznego na opakowaniu lub etykiecie na opakowaniu.

▼B

2. Oznaczenia pochodzenia, o których mowa w ust. 1, zawierają jedynie:

- a) w przypadku oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – odniesienie odpowiednio do państwa członkowskiego, Unii lub kraju trzeciego;
- b) w przypadku mieszanek oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z więcej niż jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – jedną z następujących uwag, w stosownych przypadkach:
 - (i) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących z Unii Europejskiej” lub odniesienie do Unii;
 - (ii) „mieszanka oliw z oliwek niepochodzących z Unii Europejskiej” lub odniesienie do pochodzenia spoza Unii;
 - (iii) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących z Unii Europejskiej i oliwek niepochodzących z Unii” lub odniesienie do pochodzenia z i spoza Unii; lub
- c) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 510/2006, zgodnie ze specyfikacją danego produktu.

3. Nazwy marki lub firm, wnioski o rejestrację których zostały złożone nie później niż dnia 31 grudnia 1998 r. w ramach dyrektywy 89/104/EWG, lub nie później niż dnia 31 maja 2002 r. w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94⁽¹⁾, nie są uważane za oznaczenia pochodzenia regulowane niniejszym rozporządzeniem.

4. W przypadku przywozu z państwa trzeciego oznaczenie pochodzenia jest ustalane zgodnie z art. 22–26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

5. Oznaczenie pochodzenia, wspominające państwo członkowskie lub Unię, odpowiada obszarowi geograficznemu, na którym oliwki, o których mowa, zostały zebrane lub na którym znajduje się tłocznia, w której oliwa została uzyskana z oliwek.

Jeśli oliwki zebrane w państwie członkowskim lub państwie trzecim innym niż to, w którym znajduje się tłocznia, w której oliwa została uzyskana z oliwek, oznaczenie pochodzenia zawiera następujący tekst: „oliwa z oliwek (najwyższej jakości) z pierwszego tłoczenia otrzymana w (oznaczenie Unii lub nazwa państwa członkowskiego, o którym mowa) z oliwek zebranych w (oznaczenie Unii lub nazwa państwa członkowskiego albo państwa trzeciego, o którym mowa)”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.

▼ **M4***Artykuł 4a*

Na opakowaniach lub etykietach na opakowaniach oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, muszą znajdować się informacje o szczególnych warunkach przechowywania oliwy w ciemnym i chłodnym miejscu;

Artykuł 4b

Oznaczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy oraz, w stosownych przypadkach, w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy, grupuje się w głównym polu widzenia, zdefiniowanym w art. 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽¹⁾, czyli na jednej etykiecie lub kilku etykietach umieszczonych na tym samym pojemniku lub też bezpośrednio na samym pojemniku. Wszystkie wspomniane oznaczenia obowiązkowe muszą być widoczne w całości i stanowić część jednorodnego zapisu tekstu.

▼ **B***Artykuł 5*

Spośród możliwych oznaczeń, które mogą się pojawić na etykiecie oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, te ustanowione w niniejszym artykule odpowiadają następującym wymaganiom:

- a) oznaczenie „pierwsze tłoczenie na zimno” może się pojawić tylko odnośnie do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, otrzymanych przy temperaturze poniżej 27 °C z pierwszego mechanicznego tłoczenia przecieru z oliwek za pomocą tradycyjnego systemu uzyskiwania z wykorzystaniem tłoków hydraulicznych;
- b) oznaczenie „uzyskiwanie na zimno” może pojawić się tylko odnośnie do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia otrzymywanych przy temperaturze poniżej 27 °C, za pomocą przesączania lub wirowania przecieru z oliwek;
- c) oznaczenia właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu mogą pojawić się tylko w odniesieniu do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; terminy, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą pojawić się na etykiecie, tylko jeśli są one oparte na wynikach oceny przeprowadzonej zgodnie z metodą przewidzianą w tym załączniku;
- d) oznaczenie kwasowości lub maksymalnej kwasowości może pojawić się, tylko jeśli towarzyszy mu oznaczenie, za pomocą napisu tego samego rozmiaru i w tym samym polu widzenia, na temat wartości nadtlenu, zawartości wosku i pochłanianiu ultrafioletu, ustalone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2568/91;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

▼M4

e) oznaczenie roku zbioru w odniesieniu do oliwy, o której mowa w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, może pojawić się tylko, jeżeli 100 % zawartości pojemnika pochodzi z tego zbioru.

▼B

Produkty sprzedawane ze znakami towarowymi, o których rejestrację wystąpiono nie później niż dnia 1 marca 2008 r. i które zawierają przynajmniej jeden z terminów, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą nie być zgodne z wymogami art. 5 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia do ►C1 dnia 1 listopada 2011 r. ◀

Artykuł 6

1. W przypadku gdy obecność oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w mieszance oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych jest zaznaczona na etykiecie w innym miejscu niż na wykazie składników, z użyciem wyrazów, obrazów lub grafiki, mieszanka, o której mowa, musi mieć następujący opis towarowy: „Mieszanka olejów roślinnych (lub określone nazwy olejów roślinnych, o których mowa) i oliwy z oliwek”, z następującą po niej bezpośrednio zawartością procentową oliwy z oliwek w mieszance.

Obecność oliwy z oliwek może być zaznaczona za pomocą obrazów lub grafiki na etykiecie mieszanki, o której mowa w pierwszym akapicie, tylko w przypadku gdy wynosi ona więcej niż 50 % mieszanki, o której mowa.

Państwa członkowskie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium mieszanek oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych, o których mowa w akapicie pierwszym, do celów wewnętrznej konsumpcji. Nie mogą jednak zakazać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium takich mieszanek pochodzących z innych krajów i nie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium takich mieszanek przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innym państwie członkowskim lub do wywozu.

▼M4

2. Z wyjątkiem produktów spożywczych w postaci stałej konserwowanych wyłącznie w oliwie z oliwek, w szczególności produktów, o których mowa w rozporządzeniach Rady (EWG) nr 1536/92 ⁽¹⁾ oraz (EWG) nr 2136/89 ⁽²⁾, jeżeli na etykiecie w innym miejscu niż w wykazie składników zaznaczona jest obecność w środku spożywczym oliw, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, innych niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, przy użyciu wyrazów, obrazków lub grafiki, bezpośrednio po opisie handlowym środka spożywczego podawana jest zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek, o której mowa w art. 1 ust. 1, w stosunku do całkowitej wagi netto środka spożywczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79).

▼ B

Zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej wagi netto środków spożywczych może być zastąpiona zawartością procentową dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej zawartości tłuszczów, za pomocą dodania wyrazów „zawartość procentowa w tłuszczach”.

3. Opisy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy, mogą zostać zastąpione wyrazami „oliwa z oliwek” na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim niniejszego artykułu.

W przypadku obecności oliwy z wyciżyn z oliwek wyrazy „oliwa z oliwek” zastępuje się jednak wyrazami „oliwa z wyciżyn z oliwek”.

4. Informacje, o których mowa w art. 3 akapit drugi, nie są wymagane na etykietach produktów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Na prośbę państwa członkowskiego, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykiecie, dany podmiot dostarcza dokumentację na poparcie oznaczeń określonych w art. 4, 5 i 6, opartą na jednym lub więcej z następujących elementów:

- a) stan faktyczny lub stan faktyczny ustanowiony naukowo;
- b) rezultaty analiz lub zapisów automatycznych wykonane na reprezentatywnych próbkach;
- c) informacja administracyjna lub księgową, zgodną z przepisami Unii lub przepisami krajowymi.

▼ M4

▼ B*Artykuł 8*

1. Państwo członkowskie przesyła Komisji nazwę i adres organu lub jednostek odpowiedzialnych za monitorowanie zastosowania niniejszego rozporządzenia, ta zaś informuje inne państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony, które o to proszą.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykiecie, na podstawie wniosku o weryfikację, pobiera próbki przed końcem miesiąca następującego po miesiącu wniosku i weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykiecie, o których mowa. Wniosek ten może być przesłany przez:

- a) właściwe służby Komisji;
- b) organizację podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim, o której mowa w art. 125 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- c) jednostkę kontrolującą innego państwa członkowskiego.

▼ B

3. Wnioskom, o których mowa w ust. 2, towarzyszą wszystkie informacje potrzebne do wnioskowanej weryfikacji, w szczególności:

- a) data pobrania próbek lub zakupu oliwy, o której mowa;
- b) nazwa i adres przedsiębiorstwa, w którym próbka została pobrana lub w którym oliwa została zakupiona;
- c) ilość partii, o których mowa;
- d) kopia wszystkich etykiet pojawiających się na opakowaniu oliwy, o którą chodzi;
- e) rezultaty analiz lub innych porównawczych opinii eksperckich, wskazujące wykorzystane metody i nazwę/nazwisko i adres laboratorium lub eksperta, o których chodzi;
- f) gdzie stosowne, nazwa dostawcy oliwy, o którą chodzi, jak zadeklarowane przez sprzedającego.

4. Przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu wystosowania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie poinformuje osobę składającą wniosek o numerze referencyjnym i o podjętym działaniu.

▼ M4*Artykuł 8a*

Każde państwo członkowskie weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykietach, w szczególności zgodność nazwy handlowej produktu z zawartością pojemnika, w oparciu o analizę ryzyka, o której mowa w art. 2a rozporządzenia (EWG) nr 2568/91. W razie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości oraz w przypadkach, gdy producent, pakujący lub sprzedawca wskazany na etykiecie znajduje się w innym państwie członkowskim, organ kontrolny zainteresowanego państwa członkowskiego występuje o weryfikację zgodnie z art. 8 ust. 2.

▼ B*Artykuł 9***▼ M4**

1. Bez uszczerbku dla kar przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 oraz w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przewidują zastosowanie na poziomie krajowym skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar.

▼ M3

Państwa członkowskie informują Komisję o podjętych w tym celu środkach, nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja informują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2004 r. oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

▼ M3

Bułgaria i Rumunia informują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

Chorwacja informuje Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

▼ B

2. Do celów sprawdzania oznaczeń, o których mowa w art. 4, 5 i 6, zainteresowane państwa członkowskie mogą wprowadzić system zatwierdzania przedsiębiorstw, których urządzenia związane z pakowaniem znajdują się na ich terytorium.

Zatwierdzenie jest przyznawane, zaś alfanumeryczna identyfikacja przydzielona wszystkim występującym o to przedsiębiorstwom, które spełniają następujące warunki:

- a) posiadają urządzenia do pakowania;
- b) podejmują się gromadzenia oraz przechowywania dokumentacji dowodowej wymaganej przez państwo członkowskie, na podstawie art. 7;
- c) mają system gromadzenia, który umożliwi kontrole pochodzenia oliwy mającej oznaczenie pochodzenia w sposób zadowalający zainteresowane państwo członkowskie.

W stosownych przypadkach etykieta posiada alfanumeryczną identyfikację zatwierdzonego zakładu pakującego.

▼ M4*Artykuł 10*

Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż dnia 31 maja każdego roku, sprawozdanie zawierające następujące informacje za poprzedni rok:

- a) wnioski o weryfikację, otrzymane zgodnie z art. 8 ust. 2;
- b) podjęte weryfikacje oraz wciąż będące w toku weryfikacje podjęte w poprzednich latach gospodarczych;
- c) weryfikacje podjęte zgodnie z art. 8a, przedstawione zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku XXI do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91;
- d) działania podjęte w wyniku przeprowadzonych weryfikacji i zastosowane kary.

Sprawozdanie przedstawia te informacje według roku kalendarzowego, kiedy weryfikacja została podjęta, i według kategorii naruszenia. W stosownych przypadkach określa ono wszystkie napotkane specyficzne trudności oraz proponowane ulepszenia odnośnie do kontroli.

▼ M4*Artykuł 10a*

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, składane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

▼ B*Artykuł 11*

Rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 12

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼ M1

2. Produkty, które zostały legalnie wyprodukowane i oznakowane w Unii lub legalnie do niej wwiezione i dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1019/2002 przed dniem 1 stycznia 2013 r. mogą być wprowadzane do obrotu do chwili wykorzystania wszystkich zapasów.

▼ B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

ZALĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002
(Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2002
(Dz.U. L 300 z 5.11.2002, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1176/2003
(Dz.U. L 164 z 2.7.2003, s. 12)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 406/2004
(Dz.U. L 67 z 5.3.2004, s. 10)

Wyłącznie art. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/2004
(Dz.U. L 312 z 9.10.2004, s. 7)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2006
(Dz.U. L 187 z 8.7.2006, s. 20)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 632/2008
(Dz.U. L 173 z 3.7.2008, s. 16)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1183/2008
(Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 51)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 182/2009
(Dz.U. L 63 z 7.3.2009, s. 6)

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 596/2010
(Dz.U. L 173 z 8.7.2010, s. 27)

ZALĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1019/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–8	Artykuły 1–8
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3	—
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	—
—	Artykuł 11
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit trzeci	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit czwarty	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit piąty	Artykuł 12 ust. 2
—	Załącznik I
—	Załącznik II